

תת"ע 7737/05/19 - מדינת ישראל נגד צדוק שקד

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 7737-05-19 מדינת ישראל נ' צדוק שקד
תיק חיצוני: 10251421730

בפני	כבוד השופט אור לרנר
המאשימה	מדינת ישראל
נגד	
הנאשמת	צדוק שקד

החלטה

בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר הנאשמת.

הנאשמת טוענת כי אי התייצבותה נבעה מטעות רישומית ביומנה של באת כוחה וכי יש לה טענות הגנה טובות, שכן השוטרים לא הקפידו על רישום תעודת הזהות ומיקומו של כל נוסע ברכב. עוד טוענת המבקשת כי אם הרשעתה לא תבוטל היא תאלץ לעבור אמצעי תיקון על ידי רשות הרישוי.

המאשימה מתנגדת לבקשה ומציינת כי טעות רישומית אינה מהווה עילה לביטול פסק דין.

דין הבקשה להידחות.

שגגה אשר גרמה לאי התייצבות "אינה מהווה" סיבה מוצדקת לאי התייצבותו" לדיון, ואינה מצדיקה ביטול פסק דין שניתן בהעדר הנאשם" [רע"פ 1446-14 ריאד אסדי (פורסם בנבו)].

הדבר נכון גם לגבי שגגה של עורך דין שהרי כבר נפסק כי "דין דומה יחול לגבי טעות משרדית של עורך-הדין המייצג נאשם או לגבי טעות הנובעת מחוסר תשומת-לב של הנאשם עצמו" (רע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל [2.10.13]).

בנוסף, בחנתי אף את טענותיה של הנאשמת בעניין הכשלים הראייתיים, שעניין כשלים נטענים באופן רישום הדו"ח. טענות אלה יכול והיו בעלות משקל, לו היה מתנהל הליך הוכחות ומהימנות השוטרים היתה עומדת למבחן בעת עדותם, אך אין די בהם כדי להחזיר את הגלגל לאחור. לשם ביטול הרשעת המבקש דרושה מסה נכבדת של ראיות אשר מטילה

צל כבד על הרשעת הנאשמת. יפים לעניין דבריו של כב' הש' קוטון בעפ"ת 36978-04-18 הייתם סבית (31.5.18):

"קיים קושי רב בקבלת טענות עובדתיות אשר מטרתן להתעמת עם דברים ברורים שרשם השוטר בהודעה, בעוד הטענות הן טענות כבושות שעומדות בסתירה מוחלטת לאמור בהודעה על תשלום הקנס ובדברי המערער עצמו אשר בסמוך אליהם מתנוססת חתימת ידו. צדק אפוא בית משפט קמא עת קבע שטענות המערער בתצהירו היו ראויות להישמע אילו היה מתנהל משפט, היינו הליך הוכחות. אלא שהמערער בחר שלא להגיש בקשה להישפט במועד ובחר לשלם את הקנס שהוטל עליו. רק לאחר יותר מחמישה חודשים מיום קבלת ההודעה (12.9.17) חתם על התצהיר הנלווה לבקשה שהגיש לבית משפט קמא".

מעבר לדרוש, אציין כי במסגרת הדו"ח נרשם במפורש מי הוא אשר ישב לצד הנאשמת ומה מספר תעודת הזהות שלו. כל עוד הנאשמת אינה טוענת במפורש כי ישב לצדה מלווה כדין ותומכת טענה זו בראיות של ממש, אין משמעות לכשלים הנטענים (לפחות לא בשלב זה).

למותר לציין, כי טענות הנאשמת בדבר אמצעי התיקון הצפויים לה ברשות הרישוי, אינם עילה לביטול פסק הדין שניתן בהיעדר.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, ד' ניסן תש"פ, 29 מרץ 2020, בהעדר הצדדים.